

faa Henseende, men saa, naar Katastrofen kom, f. Ex. ved Husbondens Død eller Sligt, og man faae, at der manglede den sidste Paategning fra den sidste Opstigelsesd, saa stod Lyendet der, og det opdagedes, at der ikke var noget Lyendeforhold. Det kan nemlig medføre store Ulemper og navnlig berøve Lyendet hans Ret i Dødsboet eller f. Ex. i Fallitboet. Denne Indvending vilde have et meget alvorligt Udseende for os, hvis vi kunde anse den for at være af den Betskafferhed; at den ikke kunde fjernes, men det tror jeg nu ikke er Tilfældet. Lad os ikke altid tænke os, at der er Kløgt paa Husbondens Side og Mangel paa Kløgt paa den anden Side. Det kunde jo ogsaa være omvendt. Lyendet kunde jo ogsaa være Kløgt og paapasselig og vide, hvorledes en Paategning skal være, for at den kan anses for gyldig. Der er med andre Ord fremdeles mange Hensler, som kunde være klogere end Mær. Leanderne. Vi behøve altsaa ikke altid at tænke os Sagen omvendt, men selv om vi ogsaa gaa ud fra, at der er Uvidenhed, som det blev bemærket, eller Ujenskab hos Lyendet, saa maa det dog erindres, at den Paategning, som her er foreskrevet, de Egenstaber, som forlanges for, at Paategningen skal have den Virkning lige over for Tredeemand, som indeholdes i Lovforslaget, ere saa overordentlig simple, det er kun de tvende, at den skal være underskrevet af begge Parter og bestemt angive Tidsbestemmelserne. At den skal være underskrevet af begge Parter, vil ikke let kunne misforstås, men at den er givet for en bestemt Tid, kan misforstås; man kunde antage, at en Paategning, der gik ud paa, at Lyendet var fæstet f. Ex. helarsvis eller halbaarsvis, var en bestemt Tidsangivelse. Jeg tror nu, at en Bestemmelse af den Karakter hurtig gaar over i den almindelige Bevidsthed. Det vil let gaa over i den almindelige Kundskab, at, naar man indgaar den almindelig brugelige halvårlige Kontrakt, skal man have en Paategning fra den Tid og til den Tid, og at begge Parter skulle underskrive den. Det vil let gaa over i den almindelige Bevidsthed, men jeg tror ikke, at jeg vil opleve det Tidspunkt, at § 7, som den nu lyder, skal gaa over i den almindelige Bevidsthed. Jeg frygter altsaa ikke for Mangler ved Paategningen, men snarere for Forsømmelser med Hensyn til Fornjelsen, og naar der saa kommer en Katastrose, saa staar man der uden noget Lyendeforhold; men der indvender jeg det Samme, at Bestemmelsen er saa simpel og let, at den hurtig gaar over i den almindelige Bevidsthed; og skulde Lyendeforholdet fortsættes gennem en lang Narække, som den ærede Minister sagde, og man ikke tænkte mere paa Fornjelsen, den gik af Brug, saa kunde dette ganske vist indtræde, men saa maa man ogsaa kunne gjøre Regning paa Arvingerne og Kreditorerne. Skulde noget Saadant indtræde, tror jeg ikke, man vilde nægte Lyendet,

hvad der tilkommer det efter Lyndelovens Regler, selv om Domstolene maatte komme til det Resultat, at der ikke var noget Lyendeforhold mere. Man har ogsaa et simpelt Middel til at sikre sig, at Paategningen faar den rette Form. Det vil nemlig staa i Justitsministeriets Magt at foranledige, at der i enhver Skudsmaalsbog indeholdes en Formular. Der behøves kun en saadan Formular som den, vi have i saa mange Bøger: „Befølgende er fæstet hos mig fra — (Datum) til — (Datum)“ og nedenunder „fornyet“ med de samme Latuner, saa vil den fornødne Veiledning være givet for Enhver, der har en Skudsmaalsbog. Mindretallet tror saaledes, at turde anbefale Ændringsforslaget, som det foreligger, og er ikke bleven overbevist ved de Betæneligheder, som den ærede Minister anførte imod det. Jeg skal imidlertid ikke opholde det ærede Thing videre dermed.

Jeg gaar nu altsaa over til Ændringsforslaget under Nr. 11. Til dette Ændringsforslag er der, som det vil erindres, stillet et Underændringsforslag; men den ærede Forslagsstiller er jo, som jeg før nævnte, ikke til Stede. Da den høitærede Minister omtalte dette Forslag i forrige Møde, forekom det mig, at han ikke havde noget Bæsentligt at erindre derimod. Fra Udvalgets Side skal det bemærkes, at det, for saa vidt dette Ændringsforslag gaar ud paa, at Paategningen paa Landet skulde kunne hæves af Forligsmægleren, har de samme Indvendinger mod det, som det har mod at overlade det til Sognefogden at hæve Paategningen. Jeg anser det endvidere for min Skyldighed lige over for Udvalgets øvrige Medlemmer og lige over for det høie Thing at henlede dets Opmærksomhed paa, at det ved en Inkurie maa være kommet saaledes, at Underændringsforslaget ikke er affattet paa en saadan Maade, at det kan passe ind i Lovforslagets § 8. Det vil ses, at det er Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 11, hvortil det er stillet. Dette Ændringsforslag indfatter jo noget Nyt istedetfor Lovforslagets Linie 2—5 og ender saaledes: „Politimesteren skal da, naar det under et optaget foreløbigt Forhør ikke findes, at Begjæringen er klarlig ubegrundet, efterkomme den“, og saa slutter det saaledes til Lovforslagets Paragraf „mod, at der derefter til Underjøgelse af“ osv. Saaledes er Forbindelsen der. Vil man nu se paa Underændringsforslaget til Ændringsforslaget, vil det ses, at Forbindelsen derefter bliver følgende: Underændringsforslaget sætter istedetfor de angivne Linier nogle Sætninger, som ende saaledes: „Svor Ophævelsen sker ved Forligsmægleren, skal denne uopholdelig gjøre Anmeldelse derom til Politimesteren“ — Punktum. Derefter skal saa følge: Komma — „mod, at der derefter til Underjøgelse af det hele Forhold“ osv. Det vil jo ses,